1870. II. évfolyam. 207. szám. Hétfő, október 24.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.**
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül bekuldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A francziáknak kezd kedvezni a szerencse!

*). „Jaj, az ég szerelmeért! valamikép magunkra ne haragitsuk azt a német mumust, mert majd meggyül a bajunk a muszka mumussal!“ — mondják sokan.

Bizony — bizony szomoru körülmény midőn gondolatainkat rokonszenveiket is félve kell hangoztatnunk, nehogy valamelyik emberevő szörnynek szolgáljunk inyenczeledelül.

A sajtónak szent hivatása leplezetleniil tolmácsolni a nép érzületét, szabad véleményét.

Téves fogalom az, hogy a sajtónak a politikában az állam által követett politikával összhangoznia kell; sőt épen a sajtónak föladata a mai időben a diplomatiának is kimutatni a vezérösvényt, melyen legbiztosabban haladhat, s a jövőnek lehető hü tükrét tartani eléje. De ezt nem azáltal érjük el, ha korlátozzuk a szabad véleményt és terrorizáljuk a sajtót, nehogy az valami olyat nyilatkoztasson, mely egyik vagy másik szomszéd hatalom orra alatt borstörés legyen.

Több izben olvassuk mostanában — épen magyar lapokban azokat az ominosus czikkeket, melyek Bismarck mérges tekintete iránti félelemből azt ajánlgatják, hogy a franczia nemzet nyakra-főre, „minden áron“ kössön békét.

Hiszen mind el lehet ezt szép énekszóval mondani, de aki oly „minden áron“ való békét ajánlgat, fontolóra kell vennie mindenelőtt, hogy a franczia nem abderiták, és senki szép szemeért nem hagyhatják oda azt a földet, melyen évszázadok óta éltek-haltak, s ha mint önálló nemzet létezni akarnak, nagyon ovakodniok kell minden áron való békekötéstől.

De nem is olyan kétségbeejtő többé a franczia nemzet sorsa.

Távol legyen mintha mi mindenféle csepü-telegrammnak fontosságot s hitelt adnánk; de vannak oly egyes mozzanatok, melyekből az ügyek állását nagyon is meg lehet ítélni, anélkül, hogy a porosz hivatalos „Anzeiger“-ből kellene a dolgokat combinálgatnunk.

Egyik ujabb — s a franczia helyzetét kedvezően elétüntető mozzanat, a németeknek egy ujabb békekötési tervezete, melyben már Luxemburgnak a németek által kisajátításáról van szó.

Ez pedig nyilván azt bizonyitja, hogy a németeknek is nagyon érdekében áll egy mihamarabb létesithető „tisztességes“ békekötés, és ily tervmódozattal ohajtják a francziákat engedékenyebbekké tenni.

Nem mondjuk mi, hogy a franczia nemzet makacsul visszautasitson bármely elfogadható előnyös békét; tegye azt, de ugy, hogy a jövőre nézve két ne adjon által ellensége kezébe, melylyel ez bármikor nyakára illeszthesse azt.

Egy nemzet élete nem évtizedekre, hanem évszázadokra, sőt évezredekre szól s a nagy vérfördőt könnyen kiheverí idők multával, de csak ugy, ha elhirtelenkedett lépéssel magát meg nem bénítja a nemzet.

Igaz, hogy a franczíák saját erőkitejtésükre vannak a jelen véres háborúban utalva, mert Európának diplomatái az ifju respublikának erősödésére egy lépést sem tesznek; de az európai közvélemény éltető levegője alatt szilárd testé edződik az, ha előbb a nagy vérkereszségen át kell is esnie.

Ne hangolja az le a franczia nemzetet, hogy most Amade olasz herczegnek a spanyol trónra emelésével egy esetlen európai államcsinyt követnek el a latin elemeknek egységi törekvése akadályoztatására. Ugy is csak pünkösti királyság lesz az, mert a spanyol nép tulnyomó többsége a plebiscit daczára köztársasági eszmékkel van telitve s Amade uralkodásának egy ismételt deczemberi forradalom vajmi hamar véget fog vetni és ha akkorra egy megerősödött franczia köztársaságban kellő támaszt találhat minden külbefolyás ellenében: a latin elemek egységi törekvésének mi sem fog utjába állhatni.

A németek „isten rendeléséből“ ujabb „fordulatot“ sejtenek a harcz téren s komolyan kezdik belátni, hogy helyzetük Franczíaországban hovátovább tarthatlanná válik s ha a Loire mögött szervezett hadtestek erélyes actióba lépnek, könnyen két tüz közé szorulnak Páris vidékén, honnan nagyon bajos lesz kimenekülniök.

Azt sem feledhetik ki a számitásból, hogy a Garibaldi lángesze által rendszerezett guerillacsapatok, a Németország felől szállitandó élelmi szereket gyakran föltartóztatják s ezáltal a Páris környékét megszállott német sereg az éhség le nem győzhető kinjainak lesz kitéve.

Ily viszonyok közt a franczia nemzet csupán a legelőnyösebb békefölténeleket fogadhatja el; — különben folytatnia kell a harczot körömszakadtáig.

— **Bécs,** okt. 22. Toursból jelentik, hogy Tiers Gambetta ellenében Bismarckkal folytatandó alkudozásokat kiván, s hogy az orosz ügynök által Bismarckot arra szólitá fel, hogy az értekezlet végett időt tüzzön ki.

— **Lemberg,** okt. 22. A helytartó azon értesitést vette, hogy Lemberg város községi alapszabályait a császár szentesitette.

— **Grätz,** okt. 22. Egy marburgi százados a Skene konsortium ellen közzétett czikk miatt a hadügyér rendeletéből vizsgálat alá fogatott.

— **London,** okt. 22. Kératry a „Times“ és „D. News“ szerint a spanyol kormányt a fegyverkiviteli tilalom megszüntetésére kérte fel. Prim azonban tagadó választ adott, mivel ez a semlegesség megtörése lenne.

— **Luxemburg,** okt. 22. Henrik főherczegnap ideérkezett s melegen fogadtatott. A semlegesség és Luxemburg függetlenségének fentartása tárgyában átnyujtott feliratra biztositott a főherczeg, hogy a londoni egyezmény iránt bizalommal lehetünk.

— **Stuttgart,** okt. 22. A képviselő kamara jóváhagyta a 3.700.000 frtnyi hadikölcsönt. A nép-párt és nagy német párt ez alkalommal nyilatkoztak a német kérdésbeni álláspontjukat illetőleg. Az első megtagadta Würtemberg belépését a német szövetségbe; az utóbbi előbb az északi szövetségi alkotmányon jelentékeny változtatást követel.

Franczia-porosz háború.

Debreczen, okt. 24.

= A „Morning Post“ párisi levelezője jó forrásból tudni akarja, hogy Poroszország a következő feltételek mellett ajánlott békét 1. két milliárd hadi kárpótlás, ezenkivül élelmiszerek szállitása. 2. Elszasz és Lothringen semlegesitése 10 évre s akkor népszavazás ezen tartományok jövő sorsa felett. A poroszok Párisba bevonulva, ott irnák alá a békét. Azonban e béke feltételét, mint magától érthető, elvetették.

A mi a Páris népének hangulatát illeti, ott senki nem mer békekötésről beszélni. A „Temps“ is csak ugy mellesleg emliti, hogy talán a várak lerombolása alapján még is lehetne alkudozni. Az „Electeur Libr.“ majdnem betiltatott, mert békét ajánlott.

Stuttgart, okt. 22. A király elutazása a főhadi szállásra e hó 26-ára van kitüzve; a fogatok már elküldettek.

Berlin, okt. 22. Páris bombázásának megkezdése 26-ára tüzetett. A Versaillesbe érkezett gárdalandwehr-osztály a Loire ellen vonult 22. osztályt fogja helyettesiteni. Hiv. tudósitások Times békejavaslataira felelik: Nem ugy áll a dolog, hogy Európa biztositsa számukra a békét, hanem mi akarjuk azt tenni, Európa számára.“

Reims, okt. 21. Soissonsban 99 tiszt, 4633 közlegény esett foglyul, s 128 ágyu 70,000 gránát, 3000 mázsa lőpor, a hadi pénztár 92,000 frankkal, egy hadosztálynak három hóra bőven ellátott raktár és számtalan öltönydarab foglaltatott le.

Bécs, okt. 22. A „W. Corr.“ mint hitelt érdemlő hirt közli, hogy Anglia a hadviselő feleknek hivatalosan és sürgetősen fegyverszünetet javasol, mely a constituante egybehivását rövid idő mulva lehetővé tegye. Anglia azon hő óhaját fejezvén ki, hogy az osztrák-magyar állam, Orosz és Olaszország támogatásában részesüljön, kormányunk e kivánságának engedve mind Berlinben, mind Toursban azonnal a fegyvernyugvás mellett emelt szót.

Versailles, okt. 21. A franczíák ma egy órakor nagy tömegben és mintegy 40 ágyuval törtek ki Mont-Valerienből, azonban a 9. és 10. gyalogosztályok s az 1. gárdalandwehr-ezred által, melyeket végül a Szajna jobb partjáról a 11. hadtest tüzelése támogatott — visszaveretek. Eddig 100 nál több fogoly és 2 ágyu kézrekeritése konstatáltatott; a mi veszteségünk aránylag csekély. — Ha a franczíák ez ütközetet is saját fegyvereik győzelmének fogják hirdetni, ez legjobb bizonyitéka leend ellenségeink rendkivüli önhitségének.

Blumenthal altábornok egy harmadik sürgönye ugyanazon ütközetről szól, s hozzá teszi, hogy a két ágyut az 50. gyalogezred foglalta el.

Berlin, okt. 22. (Hivatalos.) Versailles 21. A királynak Augusta királynéhoz Hamburgba intézett sürgönye igy hangzik: „Épen most jövök a malmaisoni kis ütközettől; 12 zászlóalj 40 ágyuval kitörést tett Mont-Valerienből, három órai csata után azonban visszaveretett. Mi az ütközetet a marlyi hidról néztük, egész Versailles fel volt izgatva. Vilmos.“

A lipcsei csata emlékének alkalmából

a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, Bismarck közlönye, érdekes elmélkedéseket hoz szerdai vezérczikkében, — melyet ismertetni nem tartunk fölöslegesnek.

„Ma 57 éve is fegyverben állottunk Franczíaország ellen. Ma van október 18-ika, a lipcsei csata évnapja, a hol a felfuvalkodott Franczíaország az első halálos csapást kapta.

De meleg csatákat kellett még küzdeni, nehéz harczokat kellett még kiállani, mig az ellenség fejedelmi székhelye, mig Páris kezeinkbe esett.

Ma ez már másképen áll. A meleg csatákon, a nehéz harczokon már tul vagyunk; az ellenséges fővárosnak, mely el van szigetelve a német seregek bezároló körive által az ellenséges országtól, kezeinkbe kell esni. A Wörth-Metz- és Sedánnál kapott halálos sebek régen eldöntötték már ezen háboru kimenetelét.

De bizonyos tekintetben ismétlődik ma azon elvakultság, mely Franczia országot 1813-ban romlásba döntötte.

Tudva van, hogy az egyesült hatalmak 1813-ban, a népek (?) csatáinak győzői, mikép ajánlottak folyvást legkedvezőbb békefölténeleket a megvert császárnak; tudva van, hogy Franczíaországnak kevedlysége azon időben menynyire nem is akar gondolni arra, hogy megveretettnek lássassék: ujabb csatában igyekezvén állást foglalni, csak haszontalan áldozatokat tett, hogy végre egészen és tökéletesen földre tiportassék.

Ezen elvakultságot látjuk mi ma ismétlődni, de oly módon, mely a mult mellett nagyon hátra marad.

Első Napoleon élesszének sikerült ujabb hadseregeket vinni csatatérre tapasztalt hadvezérek vezetése alatt; s még sem maradt el, a mi kikerülhetlen vala!

De a jelenlegi Franczíaország, a szeptember 4-ki hadicsin által meglepetve, a rendetlenség által kormányoztatva, harczképes seregek hiányában, hadvezérek nélkül, Páris falaira bizza magát, melyek minden körülmény közt is csak halasztó hatást idézhetnek elő.

A dolgok természetes rende szerint haladékot nyernek ugyan; de azt halállal és sebekkel, éhhalállal és megsemmisüléssel fogják megfizetni; de minden áldozat és inség mellett sem fog kimaradni az, a mi kikerülhetetlen.

Mi azonban emlékünkbe visszaidéztük, hogy 57. évvel ezelőtt Franczíaország elvakultsága volt az, a mi akkori diadalainkat kitartó sikerre emelte, s a mai Franczíaország ugyanolyan elvakultságának hasonló hatásának kell lenni.

Franczíaország 1813-ki hibáit tehát megkétszerezve látjuk; de német részről minden sokkal kedvezőbb állapotban van, mint akkor volt. A sereg áldozatrakész vitézsége megmaradt; a mostani csaták győzői az akkori diadalmas győzők soraiba lépnek. De a mi az akkori időben rosz volt, az elenyészett. A német nép fejedelmei közt nincs semmi versenygés; mind egygyé lettek a régi közös ellenség ellen! — Idegen hatalmak be nem avatkoznak a szent harczba; egyedül Németország a győző a franczia önhitség ellenében. Annálfogva egyedül Németország a biró a jövő béke felett, s ujra a hohenzollerni királyi ház a német becsület védője és megmentője!

Kossuth leveléből.

Kossuth Lajos levelet intézett az ókanizsai választókerület elnökéhez okt. 15-éről.

Sulyt fektet ottani megválasztásánál az ethnographiai viszonyokra, de kivált a dolog politikai oldalára, — mindamellett is azt, a ladányi váczi, pécsi, kaposvári, szentesi leveleiben kifejtett okoknál fogva el nem fogadhatja. Hivatkozik azon magán-levélre, melyet megválasztása előtt Hoós Ferenczhez intézett.

Ismét előadja az ott röviden jelzett indokokat. A nemzet lemondott jogszerü követeményeiről, s oly szerződésre lépett, melyek nemcsak saját alapjogainkat lényegökből kifor gatják, de az u. n. „másik fél“ körében is a nemzetek államjogait sértik.

Hogy az uj rendszer azonfelül még czélszerütlen is, az ma már nem conjectura, hanem tapasztalati tény. Annak a „félelemnek“, mely a közösügyi törvényeket létrehozta, azt az egyetlen használ vettük, hogy a háboruba bele nem keveredtünk. Ezt Kossuth határozottan helyesli, és inti a nemzetet óvatosságra.

A közösügyi törvényekkel, azon szerencsétlen befolyáson kivül, melyet a haza belügyeinek rendezésére gyakoroltak, a nemzet már de facto oda jutott, hogy még az országos háztartásnak alkotmányos formák közötti szabályozása is megakasztatott, vagy illusoriussá tétetett. — Szövetség helyett pedig a birodalom népeivel, — mire oly nagy suly lön fektetve — valóságos viszályt, megszilárdulás helyett zilált ságot, normális állapot helyett zavart, erő helyett gyöngeséget idéztek elő. — Kültámadás elleni biztonságról álmadoztak e törvények pártjai hivei, s oda jutottunk velök és általuk, hogy mind nálunk, mind a birodalomban paralyzálva van azon védelmi beleröknek kifejtése, melyek egyedül képesek az országokat megvédeni, s melyek nélkül — miként napjaink kiáltó tényei bizonyitják, — a legridegebb centralizatio szolgálatában álló egységes rendes hadsereg szétmorzsolódik mint a pozdorja, s mig e szerint védtehetségünk aggasztólag gyönge lábon áll, a birodalomban nincs egyetlen nemzet sem, mely iránt igazi jó indulattal viseltetnék; — kifelé pedig nincs sem a szomszédban, sem a távolban egyetlen jó barátunk, kire a veszély idejére számithatnánk; — de van ellenben a monarchia belsejében oly állapot, mely a külellenségnek, akármely oldalról hozza bár őt a jövendő, bent párthiveket készit.

Az ily törvények azokra nézve, kik az országban vannak, az azokat megváltoztatni czélzó eszközökre nézve erkölcsi kötelezettséget nem hárítnak. De a kinlevőkre nézve másképen áll a dolog.

„Nem a convertált emigransokról szólok — ugymond Kossuth, — hanem azon becsületes emberekről, kik politikai hitüket meg nem tagadták, kik türni, nélkülözni mentek haza, mert aként fogták fel a kötelesség eszméjét, hogy meg kell kisérteni: annyi jót tenni a hazának a hazában, a mennyit lehet.

Én rendithetlenül el vagyok határozva, élő tiltakozás gyanánt állani hazánk államjogainak minden csorbitása ellenében. A történelem arra oktat, hogy az ily emberekre is szükség van. Ha Olaszországnak nem voltak volna ily emberei, most is „geographiai elnevezés volna.“

Jelenti Kossuth, hogy elhatározását a képviselőház elnökének is bejelentette.

A kath. autonomikus gyülés.

A magyarországi katholikusokat az autonomiával szemben, két részre oszolva találhatjuk a szervező gyülés megnyitásakor. Egyik rész közönyösen veszi, akár a papok, akár a nép igazgassa az egyházat, miután alkalma sohasem volt megismerkedni az önkormányzattal. A másik az intelligens szabadelvü rész, azonban levetkőzve a felekezeti elfogultságot, okul más egyházak példáján, különben is saját fejével szeret gondolkozni.

Az október 26-kán összeülendő magyar kath. autonomiai gyülés már összeállitásában is oly mesterkélt a papi befolyás miatt, hogy nem lehet egyátalában felesleges, a szabadelvü magyar katholikusok véleményét hangoztatni, azzal főbb részeiben megismerkedni.

Két alap elv megvalósitását tüzte ki zászlajára a magyar katholikusság. Egyik az, hogy az egyház nemzeti, a másik alapelv, hogy szabad és független legyen.

Nemzetivé csak akkor lesz az egyház, ha az országban feltalálja a maga egységét, ha kifelé függetlenné teszi magát bármely szükségtelen egyházi absolut hatalomtól. Nemzetivé lesz továbbá, ha a holt latin nyelv kiküszöbölésével a magyar nyelvet ülteti be mindazon helyre, hol eddig a latin nyelv ugy az igazgatásban, valamint eme 6½ millónyi nép vallásos szertartásaiban szerepelt.

A második alapelv értelmében legyen az egyház független az államtól, egyszersmind belsejében is szabad. Egyedül a presbiteri rendszer szellemében állitható fel az egyensuly a papi és világi érdekekre nézve; midőn ugy a legfelső, mint a legalsó fokon az egyház igazgatása a világiakkal együtt vegyesen történik. Ez ősi keresztyény egyház-szerkezet képes megóvni az egyházat a hierarchia ellen, mint már gyökerében is ellenőrzésre is alkalmas democrat intézmény.

Az egyházi vagyont illetőleg, a szabadelvü katholikusok szerint nem jöhet kérdésbe a tanulmányi alap, mert ez mint az egész állammal közös, arra van hivatva, hogy felekezeti különbség nélkül szolgáljon a nevelés előmozditására. — De már a vallásalap, mely ez időszerint több mint 44 millió forint értéket képvisel, a magyar állami rom. kath. egyház tulajdona, és igy annak kezeléséről és hovaforditásáról jogszerüen rendelkezhetik.

A többi egyház-vagyon a vallásalaphoz hasonlóan az illető egyház-község vagy egyháza megye mint két rendü kormányzóinak kezelése alá tartozik.

Ha vajon lehető lesz-e a magyar kath. egyházat a kor kivánalmaihoz képest átalakitani, a hitsorsosok köz a békés nyugalmat megszilárditani: az a fönteb elvek megoldásától függ. Egyébiránt a katholikusok kezeibe van letéve saját sorsuk felett intézkedni; a közel jövő megmutatja, hogy miként használták fel háboritatlan szabadságukat.

Mikefi.

Országgyülés okt. 22. d. e. II órakor.

A képviselők gyér számmal jelentek meg s helyeiket élénk üdvözlések közt foglalták el. Deák F., Ghyczy K., Tisza K., Madarász, Irányi pártvezérek ott ültek régi helyeiken, párthiveik által szivélyesen fogadtatva.

A miniszterek közül jelen: Horváth, Rajner, Gorove, Szlávy, Eötvös, Bedekovich.

A zaj csilapultával Somssich következő nehány szóval nyitá meg az ülést:

A t. ház aug. 5-én üléseit felfüggesztette és engem bizott meg azzal, hogy szükség esetén azt ismét egybehivjam. E meghatalmazásnak eleget tettem, midőn azt mára egybehivtam. Miután a képviselő urak határozatképes számmal jelentek meg, az ülést megnyitom.

Mindenekelőtt a beérkezet. irományokat jelenti be, melyek közt van Debreczen város két felirata is a biztositásnak államivá tétele s a közmunka ügy szabályozása iránt.

Elnök szomoru kötelességét teljesitendő, jelenti, hogy a halál időközben két képviselőt kiragadott körükből, névszerint Boczkó Dánielt és Kabos Imrét. A ház részvétét jegyzőkönyvileg fejezi ki.

Lemondottak képviselői állásaikról Degenfeld Gusztáv gr., Huszár László, Szabó Miklós, Ugron Lázár, ifj. Zichy F., Szuppan Zsigmond. Az uj választások az illető kerületekben elnökségileg elrendeltettek.

Megbizó leveleiket benyujtották Helfi Ignácz, Degré Alajos, Vécsey Tamás, Vay Ádám gróf, kik az elnapolás ideje alatt választattak meg. — (Az ellenzék az első hármat megéljenzi.)

TÁRCZA.

A tuilleriák legujabb titkai.

Regényes történet két kötetben.

Irta

CHATTERTON WILLIAM.

(Folytatás.)

Olyan öldöklo terfiak serege volt ez, mint azok voltak, kiket Mucius Scaevola Porsenna előtt említett. Napoleon tehát egy semmit, egy terhet, egy veszedelmes ajándékot kapott, két oly szép tartományt, a melyeket még birtokába sem vehetett.

Nem sokkal méltóságteljesebb és önzéstelenebb volt Poroszország szövetsége? Nem volt-e a nikolsburgi béke feltételei közt világosan kimondva, hogy Velenczét Victor Emmánuelnek kell átengedni. Hát Vilmos király nem épen ugy követelhette volna, hogy a kérdéses tartomány neiki engedtessék át, hogy ő hadd ajándékozza Victor Emmanuelnek, miután Ferencz József vonakodott azt olyan ellenségnek átengedni, kit szárazon és vizen megvert. De Vilmos király szégyelt volna ilyen játékot játszani.

A varesei hős is kijózanittatott illusiójából. Látva, hogy akkor, midőn hazájának vélt szolgálni, csak egy fejedelem nagyravágyásának szentelte egész erejét, ki azért, hogy neki két királyságot szerzett, Aspromontenál egy golyóval mondott köszönetet, s hogy évek multak el, mielőtt a sebesült láb begyógyult volna. A lelket nem lehetett meggyógyitani, ebben a csalódás keserü érzete visszamaradt.

Victor Emmanuel akkor is, midőn Pallavicini ezredest Garibaldi ellen kiküldötte, nem saját ösztönéből, meggyőződéséből és megfontolásból cselekedett, hanem, mert azt a franczia követ igy parancsolta neki. Ez ismét a császár és császárnétól vette utasitásait, mely utóbbi fejébe vette, hogy ő az egyház védelmezője lesz, a nélkül, hogy azért ugy jutalmaztatott volna meg, mint egykor VIII. Henrik angol király, ki „a hit védője“ czimet nyert. Az olasz király szerette volna, ha Garibaldi Rómát épugy meghóditja, mint Nápolyt meghóditotta, sőt e szándékát tudta is, beszélt e felől vele, felbátoritotta őt erre, megengedvén neki, hogy szabad csapatot toborzzon.

A mint már emlitettük, Napoleon értesittetett Garibaldinak ezen szándékáról, s ennek Eugenia gyülölete áldozatává kellett esni.

Caprerára vonult vissza, hol több évet töltött. a nélkül, hogy tervével felhagyott volna.

E szigeten tartózkodása alatt régi barátja és elvtársa Mazzini, meglátogatta őt. Nem tett szemrehányásokat a beteg embernek, hogy ez tanácsait nem követte, de azt bebizonyitotta neki, hogy Olaszországra nézve más kormányforma nem lehetséges a köztársaságin kivül.

— Kedves barátom, mondá Mazzini Garibaldihoz, a spanyolok nemsokára meg fogják mutatni, hogy érettebbek, mint mi. Nem telik bele egy év, és kikiáltják a köztársaságot. Hogy Olaszország köztársaság legyen, arra nézve mindenek előtt birnia kell Rómát. Ez Olaszországnak egyetlen városa, mely teljesen köztársasági. Innen fog az „in hoc signo vinces,“ sugara az egész Olaszországra szétradiani. Ha egyszer a papi uralomnak véget vetnek, akkor az egész monarchikus rendszernek előbb Olaszországban, aztán Németországban, később másutt is, helyet kell engedni a köztársaságnak, de Rómát mindenekelőtt meg kell hóditani.

— Meg lesz hóditva — felelé Garibaldi egy kézszoritással, s Mazzininek nem kellett egyéb, ezzel megelégedett.

Garibaldi Caprerából menekülésének és egy szabadcsapat toborzásának előkészületei, fiai által a turini udvar előtt teljes nyilvánossággal eszközöltettek, s ott mindenki tudta, hogy az olasz hős melyik napon fogja e szigetet elhagyni, s mely napon fog a pápai területre betörni. Mind, — Cialdinit kivéve, ki eleitől fogva irigykedett Garibaldira, örültek a felett, s teljes szivből szerencsét kivántak neki ahhoz. Nehány képviselő, nevezetesen Crispi, elhagyá Flórenczet, s Monotti táborába ment, ki atyját minden perczben várta. Crispi elbeszélte a fiatal Garibaldinak, hogy több városban, mint Turinban, Milanóban sőt Flórenczben is gyülések tartattak, hol azon eszközök felől tanácskoztak, mimódon lehetne Franczíaország befolyását ellensulyozni. Továbbá elhatározták, hogy egy tetemes csapat fog Garibaldinak utána nyomulni, mely Rómát, ha Garibaldi bevette, megszállandja.

Néhány napi várakozás után Garibaldi megérkezett barátai közé a táborba. Az óra, melyben a bevonulásnak kellendett megtörténni, általa határoztatott meg, s pihenni hagyá embereit, hogy másnap bágyadtan ne menjenek a csatába.

Egészen egyedül volt, a mint egyik tiszte jelenté, hogy Mazzini egy küldötte megérkezett, s levelet hozott számára, Garibaldi a hirnököt maga elébe bocsátotta. Kinézésére nézve igen fiatal volt az meg. Átnyujtotta a táborlnoknak Mazzini levelét.

— Kedves barátom, — irá Mazzini, — elkéstetek, 48 óraval előbb még minden jó lett volna, és a franczíák késtek volna el. De már partra szállottak Civit a Vecchiában, s tüstént benyomultak Rómába, anélkül, hogy azt ti, ugy a király csapatai észre vettétek volna. Az ellenség száma 10 er annyi mint a tietek. Őrültség leune a támadás, mert nem csak pápai, hanem franczia katonákkal is lenne dolgotok. Gondoljátok jól meg a dolgot, mielőtt hozzá kezdenétek s gondolj arra, hogy én téged barátságosan és testvériesen intettelek. M. J.

De már ezen intés is későn jött, Garibaldi csapatai nem engedék magokat feltartóztatni, nem hitték, hogy Róma franczia katonák által van megszállva, több kém, kik még előtte való napon onnan e táborba jöttek, mitsem tudott a franczíák megérkezéséről. Ez a legnagyobb csendben történt, a csapatok a laktanyákban consignálva maradtak, s egyetlen katona nem mutatá magát, ezenkivül a körülfekvő falukat is megszállották, s onnan senkit ki nem bocsátottak.

(Folytatása következik.)

Elnök ezután bemutatja a főrendiház által beküldött névjegyzékét a főrendi delegatusoknak. Tudomásul vétetik. Ugyszintén Andrássy miniszterelnök értesítését is, hogy a közös ügyek tárgyalására rendelt bizottságot ő felsége nov. 22-re hivta össze Pestre.

Továbbá jelenti, hogy a tarnowi kórház díjt kér a magyarországi illetőségü egyének ápolásáért, hogy Paulini Tóth Vilmos nyilatkozatot küldött be azon vádak ellenében, melyeket Steltzer ellene emelt, s kéri annak kiadatását a mentelmi bizottsághoz. (Oda utasittatik.) Végül bemutatja Sárkány J. sajtóbirósági elnök átiratát, melyben tudatja a bíróságnak Miletics sajtóperében hozott ítéletét. Tudomásul veszi a ház? — (Madarász közbe szól: Dehogy veszszük!)

Irányi Dániel mindenek előtt a birósági irományok felolvasását kéri, hogy az ügyhöz hozzá szólhasson és inditványt tehessen.

Kivánságának elég tétetvén, rövid indokolás után inditványozza, hogy miután Miletics a ház engedelme nélkül elfogatott, mig a ház ez ügyben határoz, az elnök intézkedjék, hogy Miletics azonnal szabad lábra állitassék.

Horváth igazságügyér azt bizonyitgatja, hogy nem szükséges a ház külön határozata az itélet végrehajtására; ha a ház valamely tagját az igazságszolgáltatásnak kiadta, a felett nincs többé rendelkezési joga; az Irányi által előterjesztett ügyiratokat kéri egyszerüen tudomásul venni. (Helyeslés jobbról.)

Pavlovics J. Miletics nek a ház engedélye nélkül börtönbe vitetésében sértést lát a ház méltósága ellen. — (Helyeslés a szélső balról.)

Deák F. a házszabályok szerint az inditványt napi rendre kell tüzni, addig nem tárgyalható. (Helyes jobbról.)

Szontag P. (csanádi) a tárgyalás napját még ma óhajtja kitüzetni. — (Helyeslés balról.)

Simonyi E. egyetért az inditványnyal, de figyelembe vétetni kéri, hogy a ház egy tagja van megfosztva szabadságától a ház engedelme nélkül. Hazánkban képviselőt megfosztani szabadságától soha nem volt szabad.

Csernátony az itélet végrehajtását a ház tudta nélkül nem helyesli; neki biztositék kell a kormánytól, hogy a ház tagjait senki ne merje bántani.

Hodossy a jelentést a mentelmi bizottsághoz kivánja utasitni, hogy ennek jelentése után határozzon a ház.

Irányi irásban nyujtja be inditványát, melyben kéri a házat kimondani, hogy Mil. S. a ház engedelme nélkül a képv. immunitás sérelmével fogatott el, s a ház határozatáig bocsáttassék szabadon.

Simonyi most kéri a határozat kimondását. Mig e felett vitáznak, Németh A. inditványt nyujt be, hogy Miletics a ház határozatáig is szabadon bocsáttassék. Erre Irányi inditványa hétfőre kitüzetik, a Némethét a többség elveti.

Gorove beterjeszté az 1868. IV. t. cz. 12., 16. §§-ok módositásáról szóló szentesitett törvényt. Kihirdettetik, s a főrendiekhez átküldetik.

Zsedényi interpellálja a pénzügyért: a közös pénzügyér ez évre kivetett közös költségeken kivül hadügyi követelés fedezésére egy bécsi consortium utján, a magyarországi activ követelések elzálogositása mellett 15 millió frtnyi előlegezési kölcsönt eszközölt, Zsedényi kérdi tehát, van-e a pénzügyérnek tudomása ez előlegezési kölcsönről, és ha van, és ily előleg tényleg eszközöltetett, mikép tudta ezen eljárást az 1867. XII. t. cz. idevonatkozó rendeleteivel megegyeztetni? a választ még a delegatiobülések megkezdése előtt kéri.

Kürthy I. Bács-Bodrog egy kerülete jegyzőinek, a községek rendezéséről szóló törvényjavaslat nemely pontja módositása iránti kérvényét adja be.

Simonyi E. több elvtársa nevében határozati javaslatot ad be, melynek lényege ez: „A magyar nemzet, a minő rokonszenvvel szemlélte a német nemzet erélyét, melylyel a saját sorsa feletti szabad intézkedés jogát diadalmasan megvédte: épugy, miután e czél elérve s biztositva van, a legmelegebb rokonszenvvel kiséri a franczia nemzetnek, saját szabadsága s területi épsége megóvására szoritott önvédelmi határozottságot: felszólitja a kormányt, hogy a többi semleges hatalmakkal egyetértésben, a humanitás, a népszabadság, a civilisatio s az európai közérdek által kárhoztatott további harcznak jogos és méltányos feltételek mellett berekesztésére minden kitelhető módon munkás legyen," — ez csütörtökre napirendre tüzetik: ezzel az ülés eloszlott 12 óra 40 perczkor.

Ujdonságok.

* **Felhivás,** a dalegylet müködő tagjaihoz. A vásár és szüretek elmultával eljött ideje, hogy dalegyletünk rendes gyakorlatai ismét kezdetöket vegyék. — A fővárosunkban legközelebb megtartott orsz. dal és zeneünnepély alkalmával sikerült dalegyletünknek kivivni a jó hirnevet, s felküzdeni magát azon kitüntetésre, miszerint számos versenyző dalegylet között a második diszoklevélre érdemesittetett. — Ha valaha, most vált kötelességünkké, hogy e jó hirnevet nemcsak megtartani, de egyletünk erejét, ügyességét, előadásbani szabatosságát a lehetőségig fokozni igyekezzünk. — Ennek elérhetése első sorban egyletünk müködő tagjainak jóakaratától, buzgó szorgalmától, s ernyedetlen kitartásától függ. — Kérve kérjük ennélfogva a tisztelt müködő tagokat összesen, és egyenkint, hogy a gyakorlati órákon mindenkor, minél számosabban, és pontosan megjelenni, s a saját alkota beszabályokat megtartani egyletünk érdekében annyival inkább buzgólkodjanak, mivel egyleti évünk végéhez közeledvén, az egylet további fennállása egyedül a jó sikertől föltételeztetik; — jó siker esetében pedig nem fogja a nagy közönség pártfogóját egyletünktől megtagadni. — Az első gyakorlat folyó hó **okt. 26**-án azaz **szerdán este pontban 8 órakor** veendi kezdetét. Debreczen, 1870. okt. 23-án. Komlóssi Imre, a dalegylet elnöke, Sz. Nagy Károly mk. igazgatója.

* **Vizvári Gyula** kitünő komikusunk neve gyakran megfordult közelebb a pesti lapok hasábjain. Ugyanis kedvenczünkről azon hir terjedt el, hogy ismét vendégszerepelni fog a nemzeti szinházban. A legszebb e hirben az, hogy Vizvári erről itt Debreczenben semmit sem tud. No de annál hizelgőbb e tehetséges fiatal szinészre, ha tudtán kivül is vendégszerepeltetnék odafenn, mindenesetre élénk bizonyitéka annak, hogy szini működése iránt nagyban érdeklődik a sajtó s talán a nemzeti szinház igazgatósága is. Midőn ezt örömmel jegyezzük fel Vizváriról, egyszersmind nem titkolhatjuk el aggodalmunkat a miatt, miszerint ezen a pesti lapok által hozott időelőtti felemlités, ránk nézve előbb-utóbb oly kellemetlen eredményt szülhet melynek kedvelenitő hatását csak akkor éreznénk meg valóban, ha derék komikusunktól a pestiek igazán megfosztanának.

* **A szinházi müsorozat**, melyet az intendantura minden hétre előre megállapit, s melyet mi, a titkár figyelmes szivességéből közlünk, ma szenvedett ez idényben először változást, és pedig a „Rablók" operette előadása Dalnokyné betegsége miatt elmaradt, s helyette a „Kékszakálu" adatott elő.

* **A főiskolai ifjuságnak** ismét hallottja van. Vincze Aladár első éves bölcsész, városunk szülötte ma d. e. jobb létre szenderült. A boldogult ifju még alig pillanthatott bele az élet küzdterére, pályafutása nemes küzdelmeiben meglepte őt a kérhetlen halál. Gyermekkora óta kitünő kedvelője volt a tudományoknak, s az iskolában mindig az elsők közt volt. Tudományszomja különösen a nyelvek ismeretére vonzotta őt, melyeket mindig kitartó szorgalommal buvárolt. Most egy éve jött haza épen a Szepességről, hová a németnyelv elsajátitása végett ránduit fel: az óta csaknem folytonosan betegeskedett. Benne a főiskola egy jeles tehetséget, barátai szelid, jó erkölcsü társat vesztettek el. Nyugodjanak békével kihült porai a sir néma hazájában!

* **A N-Kállóban** ma tartott képviselőválasztásra városunkból is többen rándultak ki. Lapunk bezártáig még nem kaptunk e választás eredményéről távirati értesitést.

* **Kmety Pál** temetésén a sirnál Dr. Popper Alajos tartott mint az orvosegylet megbizottja jeles bucsu szónoklatot.

* **Gyász hir.** Dávidházy László, főiskolánk volt jeles növendéke, ki a külföldről pár év előtt gazdag ismeretekkel tért vissza, s az óta folytonosan gyengélkedett, jelenleg Mike-Pércsen Sinay Károlyné asszonyság házánál a rokonok szerető karjai között tegnap reggel meghalt. Áldás hamvaira!

* **Időjárásunk** folytonosan kellemetlen, reggel és este nedves hideg, naponta többször esik, mi a törésben levő tengerinek nagy ártalmára van.

* **Beküldetett.** Alig van élénkebb közlekedési hely a városban, mint a csizmadia szin és szinházkert udvaráni átjáró. Itt rendesen gázlámpa világit a járókelőknek, kivéve pénteket, mint a mely napon szini előadás nincs. A szinház kertje pedig pénteken is csakugy szolgál átjáró helyül mint más napokon, s a sötétség, mely ezen napon sok járókelőt elrémit ezen közlekedési ut felhasználásától, kényelmes buvhelylyé teszi a szinházkertet, sok veszélyessé válható csavargó számára. Talán nem leszünk szerénytelenek, ha felszólitjuk az ezzel megbizott hatóságot, lenne szives elrendelni hogy az emlitett átjáró helyiségen a lámpák a közönség kényelmére pénteken is gyujtassanak fel. Többen.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Tegnapelőtt Czegléden a pályaudvarban egy vasuti hordár, ki egy teher kocsira akart felkapaszkodni, elsiklott, s a még előre haladó vonat kerekei alá esett, s ballába azon perczben elszakittatott, s más egyéb sérüléseket is szenvedett. A szerencsétlent tüstént amputálni kellett, s felgyógyulásához semmi remény.

* **Ez is ritkaság.** Ma reggel egy szegégy asszony 56 frtot talált a piaczon, s azt a hatóságnak tudomására adta: az összeg eredeti tulajdonosának egy szegény fehértói zsidónak át is szolgáltatott.

* **A kapitányi hivataltól** köztudomásra hozatik, hogy egy gazdátlan agár a hivatalhoz bejelentetett, a tulajdonos törvényes joga bebizonyitása után azt a nevezett hatóságtól átveheti.

* **Beküldetett.** Csapóutczán megkezdték az utakat javitani, erős reményeségünk is volt hozzá, hogy be is végzik a munkát. Azonban csalódtunk. Talán megbánták már jó szándékukat az illetők?

Szinházi szemle.

** Szombaton adatott: „**A haza**" történeti dráma 5 felvonásban, irta Sardou Viktor, forditották Paulai és Szerdahelyi. A kellemetlen idő daczára is szép számu közönség gyült össze ez estén a szinházba. Ugy látszik e darab nálunk közkedvességnek örvend. De nem is csuda. A mü hatásos, előadása pedig kitünő. Már két szemlénkben emlékeztünk meg elismerőleg az e drámában szereplő egyénekről s dicséretünk ez alkalomra is osztatlanul maradt fenn számukra. Szakál Rózsa, Zöldy, Mándoky és Rónai, mint a dráma főalakjainak személyesitői müvészi játékukkal nagyban emelték a darab megrázó jeleneteinek hatását. Kisebb szerepeiben megemlitjük még Együdt s Folténynét. A kis Boránd Mariról sem feledkezünk meg, ki az első felvonásbeli rövid jelenetében igen meginditólag adá a halálra szánt gyermek szivetrázó vezekléseit.

** Vasárnap, okt. 23.kán adatott: „**Honvéd és szerzetes**" jellemrajz 3 szakaszban. Az est hőse Vizvári volt, ki a nagy számu közönséget folyvást jókedélyben tartá. A többi szereplő is mindnyájan jól müködött.

Fővárosi értesitő.

** Az „Ellenőr" tegn. előtti számában olvassuk, hogy id. Ábrányi Kornél a „Zenészeti lapok" szerkesztője, s a daláregyesület titkára, mind a lap szerkesztésétől, mind titkuli hivatalától visszalép; s mint hirlik, ezendalra Szana Tamás által szerkesztett „Szépirodalmi közlöny" lenne az egyesület lapja.

** Bulyovszky Lilla asszony szerződtetése a nemzeti szinházhoz mint az „E—r" irja, már bevégzett tény.

** A budai honvédzászlóalj lobogójának ünnepélyes felavatása e hó 30-án fog végbemenni. Ez alkalommal, vagy a primás, vagy a váczi püspök végzendi a diszszertartást.

** A kormány megengedé, hogy a szinitanoda finövendékei az egy éves önkéntesek előnyeiben részesüljenek.

** A nemzeti szinház szini képezdéjében Langer Viktort tehetséges fiatal zeneszerzőt zenetanárnak nevezték ki.

** A budavári szinházban Tövölgyi Titusnak „Harcz a nagybácsival" czimü 3 felvonásos vigjátékét jövő szombaton adják elő. Szinrekerülését kedvező vélemény előzte meg.

** A magyar gazdasszonyok kiállitása a napokban nyilt meg a köztelken s tart e hó 28-káig. A háztartás, gazdálkodás és házi ipar mindenféle czikkei 6 teremben vannak elhelyezve. Legdusabban van képviselve a pomologiai kiállitás, hol a debreczeni kertészegyletnek is látható szép almafajküldeménye.

** A Goldberger Ede magán vádló által dr. Ágai Adolf a „Borszszem Jankó" szerkesztője ellen emelt sajtóperoktóber 21. tárgyaltatott a pesti esküdtszék előtt. A vád alapját az emlitett élczlapban egy a „Zugligetből" czim alatt megjelent közlemény képezi, melyben vádló megbecstelenitő rágalmat lát személye ellen intézve. A tárgyalás lefolyván, vádlott 9 szavazattal 3 ellenében felmentetett. Vádló ügyvéde kijelentette semmiségi panaszát.

Belföldi hirek.

*** Emlitettük miis, hogy Thét lelkes lakói Kisfaludy Károly szülőháza elé, hol 1788-ban február 6-ikán megpillantá az első napvilágot, s hol 14 éves koráig élt, — emlékszobrot akarnak emelni; azonban Mátrai Ernő az Ellenőrben kijelenti, hogy Kisfaludy K. szülőháza már évek óta nem létezik, mert Károly atyja lerontatá az alacsony és czélszerütlen lakot, hogy ujabbat emeljen helyére; ez ujabb épületet tartják (még Toldy Ferencz is) Kisfaludy Károly szülőházának. Ajánlja M egyuttal a jó thétieknek, hogy a néhai dalnok iránti kegyeletöket müveinek az elhunythoz méltó kiadása eszközlésével örökitsék meg.

*** (Rövid hirek.) Tatán ez évben harmadszor készülnek követválasztásra; a jobboldalnak 1, a baloldalnak 3 (Vásárhelyi Imre, Konkoly Dénes és Elek) jelöltje van. — Ujvidéken esküdtszéket fognak felállitani. — N.-váradon a honvédegylet ma emlékünnepélyt szándékozott rendezni Szacsvai, b. Perényi és Csernyus halála évnapján. — Lugoson egy serfőző 60 krért megölte nővérét. — Székesfehérvárott tegnap honvédzászló szentelés volt.

*** Nagyváradon csoda történt. Egy elveszett pénztárczát a megtaláló tulajdonosának kézbesitett.

*** A Körösvölgyön Zichy Jenő gróf alsó lugosi birtokán közelébb nagyszerü vadászat rendeztetett, melyen a környékből többen vettek részt; a gróf is gyönyörü vadkant lőtt.

*** B.-Hunyadnál a vonat elgázolt egy sineken pipázgató embert; ébren volt s még sem vette észre a sok jeladást.

*** Nagyszebenben a minap léghajót láttak a város felett, persze hogy mindenki valami eltévedt franczia postára gondolt, üzték sokáig, s végre megtudták, hogy szüretről jő.

Délutáni posta.

— Bécs, okt. Amadridi kormány, midőn Aosta herczegnek trónjelöltségét napirendre tüzte, bizalmas uton jónak látta tájékozást szerezni ezen jelöltségnek az európai kabinéteknél mikép fogadtatása iránt.

— Bécs, okt. 23. Fowles angol kapitány Hamburgból 22-éről tudatja, hogy a franczia hajóraj parancsot vett, miszerint Páris bombázásának megkezdésével Cuxhaven lövetéséhez fogjon hozzá.

— Brüssel, okt. 22. Cbalons városra 1.600,000 frank (fejenkint csaknem 100 frk.) sarcz vettetett.

— Bécs, okt. 23, Metternich a franczia kormány székhelyének áttételét Clermont-Ferrandba jelenti.

— Saarbrück, okt. 22. Frigyes Károly hg. seregében ki sem hisz Metz közeli capitulatiójában. Nagyban készülnek a téli hadjáratra.

— München, okt. 22. A párisiak 13-ki kitörésénél a bajorok mintegy 2000 embert vesztettek; maga az 5. vadászzászlóalj sebesültjei s betegeinek száma 120.

— Berlin, okt. 22. Wittich tb. 21-én Chartrest megszállotta. Páris körül a 21-ki visszavert támadások óta csend uralkodik. — Metzből naponkint több szökevény jő ki; Schlettstadt előtt az első egyközény kész; e munka körüli ütközetben részünkről 3 ember esett el.

A „Debreczen" eredeti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= Tours, okt. 23. Keratry az összes mozgó hadak, nemzetőrség, és szabadlövészekből álló bretagnei hadsereg főparancsnokává neveztetett ki. A poroszok Vernon másfél órai lövetése után visszavonultak; a Herourt melletti erdőségekben kétórai komoly csata után az ellenség visszanyomatott, a franczia csapatok csodálatosan harczoltak. E hó 22-én Voray és Coussy közt komoly csata, melynek eredménye még nem tudatik.

= Florencz, okt. 23. Az „Indep." ugy értesül, hogy Bazaine békealkudozásokat folytat; de mindazonáltal nem müködik a köztársaság érdekének ellenében.

= Brüssel, okt. 24. Az „Indep. belge"-nek 23-ról távirják Londonból, hogy a pénteki ministertanács után Lord Granville távsürgönyzott a berlini, bécsi, petersburgi, florenczi, angol követeknek, hogy a hadviselő feleket igyekezzenek a fegyverszünet elfogadására reá venni, a mi az alkotmányzó gyülés összehivását lehetővé tenné. Az érkezett válaszok a fegyverszünet megkötését kilátásba helyezik.

Közgazdaszat.

(e.) Debreczen, okt. 24. Heti sertésvásárunk a legelhanyagoltabbak közé sorozható, sertést is kevesct hajtottak, vételre is kevés kedv mutatkozott, a mult heti árak mellett igen kevés kelt el.

Az ó-szalonna készlet érezhetőleg megfogyott, mind a mellett a kereslet sem nagy, az ára nem változott, az első hetivásárra a rossz ut miatt alig érkezett vidékről nehány szekér, az is leginkább tengerit hozott, a helybeliek sok tengerit állitottak elő, az ára folytonosan tartja magát, élteléle kevés volt látható, a kenyér felette drága. 1 db. rozsból sült 90 kr, — 1 frt., buzakenyér 1 frt 20—40 kr., 3 drb. tojás 10 kr. Az idő hüs, felhős, esésre áll.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről okt. 24-ről.

Arany . . 5 frt 91 kr. | Ezüst. . . 121 frt 75 kr

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

ELADÓ BIRTOK.

A Csapókert közelében az ugynevezett kónya részén **5 hold** jó minőségü **majorsági föld** szabad kézből minden áron eladó.

Értekezhetni miklós-utcza 1920. sz.

Zágonyi Sandor
tulajdonossal.

414 1—3

Haszonbérlet.

A városi tanácsnak 6654/870 szám alatt kelt végzése által az erdőségekben lévő váltatlan kaszálóknak és az erdőcsőktől visszamaradt földeknek 2 évre leendő haszonbérbe adása elrendeltetvén: annak foganatositása november 1-sö napján a városi nagy teremben nyilvános árverésen fog eszközöltetni. 412 1—3

Kelt Debreczenben, okt. 22. 1870.

Harsányi Gábor,
tanácsnok.

Ősz és tavasz!

E két szaka az évnek, melyben kertünket rendezni, — s fáinkat ültetni szoktuk. Ennélfogva ajánlom magamat **disz- és gyümölcsös kertek angol és franczia** minták szerinti berendezésére.

E mellett ajánlom Kovács Dániel ur finom körte és alma oltványait, melyek több ezerre menő példányban s a **legjutányosabb áron** eladásra bocsáttattak.

Minél tömegesebb megrendeléseket várva, s magamat a nagyérdemü közönségnek becses figyelmébe ajánlva maradok

Nyiregyháza 1870. oct. 20.

Hadady Dániel,
410 2—10 mü és kereskedelmi kertész.

Eladó birtokrészek.

14⅝ nyilas tanyaföld az **Ebesen.**
28½ „ „ a **Szepesen,**
10 holdnyi szőllő és gyümölcsös a sétakertben, együtt vagy részletenkint,
17 kapa kiirtott szőllőföld a Vargakertben.

A Sáska-féle ház sas-utczában, eladók. Értekezni lehet tulajdonos

415 1. **Csanak Józseffel,**
Debreczenben piacz-utcza 1830. sz. házban.

Eladó

SZŐLLŐ.

A boldogfalvai kertben az elsőjáráson **6 kapa** legkitünőbb karban levő körül lugasolt, karókkal dusan ellátott, sokak előtt ösmert minemüségü **szőllő**, többféle nemes **gyümölcsfákkal**, jó **pajtával** ellátva, a legjobb **szüretelő edényekkel**, jelesen 80 cseber alávaló **vasas hordókkal**, igen jó **sajtóval** s a t. mérsékelt ár mellett minden órán szabad kézből eladó.

Értekezhetni timár-utcza 2300. sz.

Baik András
415 1—3 tulajdonossal.

A DEBRECZENI

IPAR ÉS KERESKEDELMI BANK

vesz és **elád** mindennemü **állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket**

arany és ezüstpénzt. 188

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat.**

Ajánltatik:

Hitelintézeti sorsjegy, 1864-ki államsorsjegy, 1870-ki magyar kölcsönnyereménysorsjegy, 250,000, 200,000, 50,000, 400,000 frt főbb nyereménynyel, ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

Hirdetmény.

A Néhai Deák Ferenczné hagyatékához tartozó, s a debreczeni 2062-ik számu telekkönyvbe irt hatvan-utczai 1333-ik számu 2000 frt becsértékü ház és utánna való földje, a gyámhatóságnak rendelete folytán, a kiskoru árvatulajdonosok érdekéből folyó 1870-ik évi november hó 17-dik napján d. u. 2 órakor a helyszinén, szükség esetében december 19-én ugyancsak d. u. 2 órakor birói árverésen elfogadtatni. Az árverési feltételek alulirottnál megtekinthetők.

Debreczen, október 2. 1870.

Mészáros József,
403 2—3 tanácsnok.

Kitünő minőségü

thea és rum,

franczia pezsgő borok

388 5 **Geréby és Hannignál.**

A

„Nemzeti biztositó társaság"

(1.500,000 alaptőkével)

mely fenállása óta szolid eljárása, jutányos dijai által a n. é. közönség pártolását nagy mérvben volt szerencsés kiérdemelni, ezennel bátorkodik felhivni a n. é. közönség figyelmét a biztositások azon nemeire, melyek a tüz- és jégosztályba esnek, mely biztositások ez intézetnél a legjutányosabb dijak mellett eszközöltetnek.

Felvilágositással és a biztositási ügyekre vonatkozó mintákkal a legszivélyesebb készséggel szolgál

a debreczeni vezérügynökség
381 9—10 főpiacz 1712. sz. a. első emelet.

Debreczen 1870, Nyomatja Telegdi Lajos betüivel Szőllősy Mihály.